

ע"פ (באר שבע) 17217-05-24 - שחר אלוש נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט הבכיר,

אליהו ביתן

כבוד השופטת, טל לחייני

שם

כבוד השופט יואב עטר

המעורער: שחר אלוש

נגד

המשיבת: מדינת ישראל

nocchim:

המעורער ובא-כחו,

ב"כ המשיבת, עו"ד עמית גינט

פסק דין

במסגרת הסדר טיעון בין התביעה למעורער, הוגש נגד המעורער כתב אישום מתווך המתאר כי במועד הרלוונטי לכתב האישום היו המעורער והמתלוונת מכרים חדש ימים והמעורער חיזר אחרי המתלוונת והיא לא נענתה לחיזורי. ביום 25.07.22 בסמוך לשעה 11:15, המתלוונת הבחינה במעורער מחלון ביתה ויצאה לחדר המדרגות לבניין כדי לטעד את הגעתו לביתה. באותו עמד, תוך כדי שהמתלוונת מתעדת את המעורער בטלפון שלה, המעורער אמר לה "שלום לך אנחנו צריכים לדבר" ותקף אותה בקר שחתף את הטלפון הננייד מידה.

במסגרת הסדר הטיעון הצדדים הסכימו שהמעורער יודה בעובדות כתב האישום המתווך ירושע בהתאם, ווטלו עליו מאסר על תנאי והתחייבות שלא לעבור עבירה, לפי שיקול דעת בית המשפט. וכן, המעורער הודה בעובדות כתב האישום המתווך והורשע בעבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 בחוק העונשין התשל"ז-1977, ובית המשפט קיבל את המלצה הצדדים לעונש והטיל על המעורער 4 חודשים מאסר על תנאי במשך שלוש שנים שלא יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירות אלימות מכל סוג שהוא, והתחייבות להימנע מעבירה בסך 4,000 ל"ח שלא יעבור העבירה בה הורשע או כל עבירות אלימות מכל סוג.

ב"כ המערער איננו טוען דבר נגד החלטות בית המשפט קמא. טענתו היא שבנסיבות הרשותו בדיון מושא הערעור, בבקשתו להוציא רישון נהייה לאוטובוס ולאمبולנס נדחתה על ידי משרד הרישוי. הוא לא היה מודע לעובדה שהרשעתו בדיון תביא לדחית בבקשתו וכן לא ביקש לבדוק את ביטול הרשותו. וכעת משהדר בתברר לו הוא מבקש לבטל את גזר הדין ולהחזיר את התקיק לבית משפט השלום על מנת שבקשתו לבטל הרשותו בדיון תיבחן.

ב"כ המשיבה צין שגזר הדין אימץ את המלצת הצדדים על פי הסדר הטיעון, והמערער היה מיוצג בהליך והסכים להסדר ובנסיבות אין מקום לבטל את גזר הדין.

לאחר שקראנו את החומרים הנוגעים לעניין ושמענו את טיעוני הצדדים החלטנו לדחות את הערעור.

הערעור שלפנינו חריג מבחינה זו שאין בו טענה נגד הכרעת הדין או גזר הדין של בית המשפט קמא, ובכל זאת הסעד המבוקש בו הוא ביטול גזר הדין והחזרת התקיק לערכאה הדיונית.

עקרונית, במקרים חריגים יוצאי דופן במיוחד, ניתן להגיע לתוצאה כזו, אלא שנסיבות מקרה זה אינן מצדיקות היענות לבקשת המערער.

אמנם ב"כ המערער טוען כי איןUPI המערער טענה נגד הרשותו בדיון ונגד העונש שנקבע לו, אולם, הлик הערעור החל בכך שהמערער הגיע בעצמו ערעור, די מפורט, בו המערער כפר באשמה שייחסה לו, הציג את האירועים באופן שונה מהה שמתואר בכתב האישום, וטען כי הודהתו באהה רצון טוב לסייע את ההליך ולהימנע מבזבוז זמן הייקר של בית המשפט; וטען נגד הרשותו ונגד העונש שהוטל עליו. כך שבניגוד לתמונה שהודעת הערעור מנסה להציג אין מדובר למי שמקבל אחריות מלאה על מעשיהם ומctr عليهم.

די בכך כדי לדחות את בקשה המערער.

מעבר לכך, טענתו המרכזית של ב"כ המערער טוענת בחובה בעצם טענה לכשל בייצוג, ובנסיבות היה על ב"כ המערער להציג לבית המשפט את עדמת סנגורי הקודם של המערער (ראה מני רבים ע"פ 22/22 אביעד משה נ' מדינת ישראל (18.6.23)). גם מחדל זה מצדיק דחיתת הבקשה.

מעבר לדבר, דחיתת הערעור מוצדקת גם לגופו של עניין.

רשות הרישוי מוסמכת, על פי תקנה 15 ב' בתקנות התעבורה, לסרב למתן תעודה למי שיש לגביו רישום במרשם הפלילי של הרשעה, בעבירה שלדעת הרשות יש בה כדי למנוע מתן תעודה או חידושה, אלא אם כן חלפו שבע שנים מיום ריצוי העונש על העבירה האמורה או מיום מתן גזר הדין...". וכן

לסרב לממן תועודה כאמור למי שהוגש נגדו כתוב אישום על "עבירה פלילית אשר לדעת הרשות יש בה כדי לפגוע ביכולתו לעסוק על פי התעודה".

כפי שניתן לראות, הרשעה בדיון אינה תנאי סמכות רשות הרישוי לדוחות בקשה לרישיון ציבור ורשות מוסמכת לדוחות בקשה צו גם ללא הרשעה בדיון, אך שביטול הרשעה במקרה זה אינו גדרה למניעת עולם למערער.

יוזכר שהמערער רשאי לתקוף את החלטת הרשות בדרך המנהלית המקובלת.

וכוח כל האמור, אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודיע היום כ"ז
סיוון תשפ"ד, 02/07/2024 במעמד
הנוכחים.

אליהו ביתן, שופט בכיר **טל לחיאני שהם,** **יואב עטר, שופט** **שופטת**